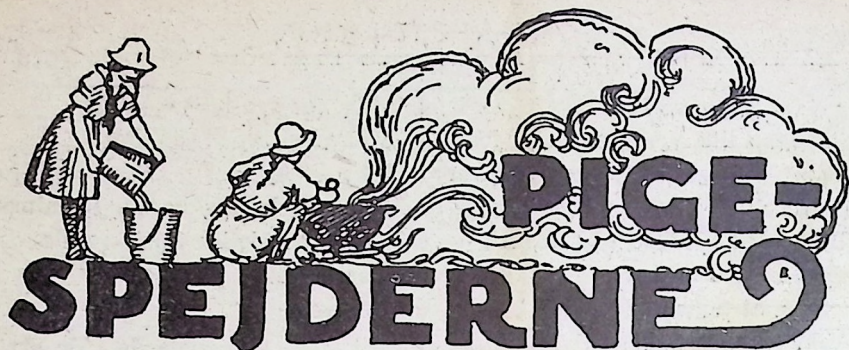

PIGE- SPEJDERNE

UDGIVET AF 2^{DEN} BY TROP

Redaktør: ESTRID OTT, Ribegade 3, 4. Kbhvn. Ø.

Nr. 13

Lørdag den 1. Marts

1919

SYNG!

„17 Eksemplarer af Sangbogen bedes sendt med Ekspresfart til Troppen i N Vi længes stærkt.

Skal vi vente længe, skriger vi os hæse efter den, og saa kan vi ikke synge.

Med Spejderhilsen.

Tropsføreren.“

Jeg er bange for, at Troppen, der skal have de 17 Eksemplarer, har skrevet sig ihjel, inden den faar dem. — For der er lange Udsigter.

Og hvis er Skylden?

Det er din, Spejder! Din, siger jeg.

Ja, du skælver og blegner, — din Haand ryster let.

I din Fortvivlelse bider du din Underlæbe til Bløds, to store Taarer triller dig ned ad Kinderne, og i dine Øren synger det.

„Morder, Morder! Jeg er en Morder!“

Det er du. — Masse-morder oven i Købet, og det er dine Kamerater, du myrder, husk paa det!

Tænk en Gang:

17 glade, unge, livsfriske, dygtige Spejdere (5 er 1ste Klasses).

Ja, du holder dig angst for Ørene, du skriger af Rædsel ved Tanken, og jeg hører dig fremstamme:

„Nej, nej, sig det ikke — aah, sig det ikke! Jeg er uskyldig; jeg har intet gjort, absolut intet,“ og hulkende begraver du dit Ansigt i Hænderne.

Dér røbede du dig, Spejder!

Du har intet gjort, absolut intet, netop *derfor* er du skyldig, forstaar du?

Vi mangler ni Sange til Sangbogen.

Ja, nu-ser jeg, du hvisker Taarerne bort fra Øjnene.

Du finder dit Lommetørklæde og pudser din Næse.

„Gud ske Lov. Er *det* det hele?“

Dit Ansigt opklares af et lille Smil, dit Hjerte begynder at banke normalt, og du stryger et Par Tjavsers, der hænger dig ned i Øjnene, til Side.

Ni Sange!

Aah Pyt! Der er vist ingen Fare for, at de 17 dør. Du følger dig atter rolig, ren og uskyldig; du er ikke fri

for at være lidt vred paa mig, fordi jeg har gjort dig bange, men du bliver enig med dig selv om, at det er gjort af Uvidenhed — ikke af Ondskab — det hele er en daarlig Spøg, du beslutter dig til at tilgive mig.

Tak! Mange Tak!

Naar du tænker dig om, finder du, at det i Virkeligheden vilde være ganske afsindigt af dig at prøve paa at skrive en Sang.

Ni Sange!

Er det noget at tale om? Tænk, hvor mange Hundrede Spejdere, der findes i Danmark.

Det vilde i Grunden ogsaa være Synd mod Postvæsenet at gøre det.

Sæt, hver Spejder sendte en Sang. — Man maa da ogsaa tænke lidt paa sine Medmennesker.

Og for Resten er du slet ikke sikker paa, du kan digte.

Ganske vist har du gjort det et Par Gange før, men det er saa længe siden, saa det kan man ikke regne med.

Til sidst føler du dig overbevist om, at „Vandrepatruljen“ vil være dig evig taknemmelig, hvis du vil lade være at skrive, og saa lader du være.

Men du er ikke den eneste Spejder, der tænker saaledes. Alle de andre er det gaaet lige saadan.

De 17 i N . . . skriger stadigt — hører du?

Endnu er de ikke døde, endnu er der Liv, endnu er der Tid.

Grib Pennen med det samme og skriv, skriv!

Husk, hvad det gælder.

De skriger, de skriger, det er ikke til at holde ud, her maa gøres noget.

5 Kr. for den bedste Sang!

Kan det hjælpe?

Hvor er de dog henne, Redningsmændene, de rigtige Spejdere, de, der altid er beredt.

Ni Sange!

Nej, det er fortvivlende. De skriger endnu. Frels dem dog!

Estrid Ott.

SØNDEN FOR AAEN!

Vi lever i en stærkt bevæget Tid, der kalder mange Minder frem. De gamle mindes endnu Smertensaaret 1864, og vi unge, som har været med ved nogle af de mange Fester paa Skamlingsbanken, vil bevare rige Minder om disse Fester. — Herop stævnedes de unge Sønderjyder, her kunde de frit give deres Følelser Luft, og atter og atter viste de, at de med Taalmodighed og Kærlighed vilde vente paa en Genforening med det gamle Land.

Det var før Krigen, med den blev disse aarlige Ture til Skamlingsbanken ophævet!

2 Aar før Krigen opholdt jeg mig paa det skønne Als. Hvor var der underligt stille, der hørtes ingen Sang, ingen hjertelig Barnelatter. Jeg besøgte mange gamle Mennesker og hørte deres Beretninger om deres Lidelser og Taalmod! Jeg hører endnu den varme Klang i Stemmen, naar de nævnede Danmark, en Klang, der minder mig om noget smertende — og

dog forhaabningsfuldt. — Det var strengt forbudt at synge en eneste Sang paa dansk, saa var „Snushanerne“ (Landbetjentene) der straks, og saa vankede der Bøder; derfor blev der kun sunget dansk i Smug, og haendte det saa, at en „Snushane“ dukkede op, saa blev der straks slaaet om og sunget paa tysk. Men i Hjemmene lærer Børnene at elske det danske Sprog, og her lærer de vore danske Sange udenad.

Min Hjemrejse fra Sønderborg var meget bevæget, der var ca. 20 unge Mennesker, som skulde til Danmark paa Højskoleophold. — Alt var stille og roligt, indtil vi havde passeret det yderste Vagtskib, da blottede paa én Gang alle de unge Mennesker Hovedet (ogsaa Pigerne), og saa istemte de „I Danmark er jeg født“. Det var Sang, der kom fra Hjertet og gik til Hjertet. Der var Jubel over, at de nu endelig frit kunde give deres Følelser Luft og synge deres Længsel ud; saaledes gik Turen fra Sønderborg til Faaborg. Uden Ophold blev der sunget sønderjyske og danske Sange. Og nu — endelig — efter mange Lidelser og Savn, skal deres Haab gaa i Opfyldelse, det Haab og den Længsel, de har lidt og stridt for i 55 Aar.

Der er skrevet og sendt Sympatiadresser til sønderjyske Kvinder fra danske Kvinder, til Foreninger fra danske, o. s. v. Men Børnene dernede, skal de være Stedbørn? Nej, og atter nej, de trænger ogsaa til at mærke, at vi paa den anden Side af Grænsen føler med dem, lad os vise dem,

at ogsaa vi har en Længsel, og at dansk Ungdom ikke svigter Vennen sønden for Aaen. Var det ikke en Opgave for os Spejdere at samle en Sympatiadresse fra den danske Ungdom til „de unge tapre og taalmodige sønden for Aaen“?

Vaj højt, vaj stolt og frit vort Flag,
med Dugen hvid og rød,
og vidn: vor Sag er Danmarks Sag,
vi vil ej savnes paa den Dag,
da Terninger om Liv og Død
skal rulle i dit Skød!

Edel Kam. Nielsen.

Februar 1919.

REJSEERINDRING.

.....

Vi laa paa Skrænten under Birke-træerne og så ud over den lange Sø. Den var saa lang og syntes at strække sig saa uendeligt ud i det fjerne, at den vakte Udvé. Vi grundede til en Begyndelse over, hvordan der mon så ud ved dens anden Ende.

Vi var fire Ungmoer: Karen, Kiki, Lis og jeg, og blev bevogtet af et ældre Par, som vi for tilfældet kaldte farbror og tant. Det hele foregik nemlig i Sverige, og vi talte Svensk, saa det var en Fryd at høre.

Et Øjeblik blev vore Tanker bortdragne fra Søen af et Egern, der morede sig paa en højst halsbrækkende Maade oppe i Birketræerne. Det sad og gyngede let og graciøst yderst ude paa en spinkel Gren, stærkere og stærkere, og naar Farten var paa sit højeste, satte den af og landede i et mægtigt Spring ovre i Nabotræet.

Saa brød jeg Tavsheden — mine Tanker havde stadig kreset om Søen og Landet omkring den:

— Skal vi ikke tage ud paa en flere Dages Tur herfra?

Der lød et enstemmigt Jubelraab, og Koret fortsatte:

— Aa jo — en Fodtur!

— Med Rygsæk!

— Vi skal selv lave vores Mad — ikke?

Men farbror satte en tyk og bestemt Streg tværs over alle fantastiske „Wandervogel“-Idéer og sagde:

— Ikke tale om, at I maa trave rundt paa Landevejen heroppe i det høje Nord aene. Det kan jeg slet ikke forsvare for Jeres Forældre; men I skal nok komme ud — „tant“ og jeg ta'r med.

Jeg tror nok, vore Ansigter blev synligt længere: farbror og tant var forfærdelig rare Mennesker, men — de var over Tres begge to, og tant var tilmed meget fyldig og daarlig tilbens. Men farbror fortsatte uanfægtet:

— Og det skal ogsaa blive Fodtur, om den end ikke bliver saa lang.

Og Farbror udviklede sin Plan, der for vore Øjne mere saa ud som en Dampskibs- og Jernbanetur end en Fodtur; men det smagte dog altid af Fugl, og vi var snart begejstrede.

En dejlig, solklar Formiddag dampede vi saa op ad „Stora Le“ for at tage Udgangspunktet for vor „Fodtur“ højere oppe.

Søen er smal som en Flod, med venligt smilende Bredder, hvor Gran og Birk i Flæng har fundet Fodfæste paa den smalle, sandede Bred med de mørke Klipper som en virkningsfuld Baggrund. Hist og her paa Klippeskraaningerne ligger smaa Sæterhytter — graa Tømmerkojer med Spaantag, sølyglinsende af Ælde — og de sender frodige, grønne Fangarme af Græsgange ned i alle Klippespalter. Det er vidunderligt og Solen bager der midt ude paa den lune, lukkede Sø.

Vi nærmer os et mægtigt Granris, der rager op som Sømærke midt ude, og faar Forklaringen: Paa det Punkt støder Nor-

ges, Dalslands og Värmelands Grænser sammen, og vi, som holder os i højre Side af Søen, begiver os nu ind i Värmeland.

Middagen serveres paa Dækket ved et langt Bord, og Jomfruen fortæller os, at vi skal have en värmelandsk Nationalret, der hedder „långmjölk“. Den uundgaaelige smörgås-Anretning er overstaaet, og vi venter spændt paa „långmjölken“. Men — o vé — den viser sig at bestaa af en for vore Gæster i det mindste næsten uspiselig Vælling af lange Mælketjævser, der vajer lystigt i Vinden, saa ofte man fører Skeen til Munden. Men heldigvis har man jo Søen lige ved Haanden, den er umættelig og sluger uden at kny alle seks Tallerkeners Indhold. Da Jomfruen kommer tilbage, sidder vi paa Rad som seks smaa, fromme Engle, der pænt har spist op; men hvor er det svært at lade være med at skele ned paa Søen, om de sidste Tjævser endnu skulde være synlige.

Vi gaar i Land ved en lille Flække paa en tre, fire Huse, hvor farbror lejer en Kørrer med Mand og Hest — den skal transportere Bagagen og tant til — ja, hvortil? Ingen af os aner, hvor vi skal overnatte, og vi spørger os for og faar Afvisning paa en Skydsstation lidt oppe i Landet.

Saa begynder Turen for Alvor. Vi skridter af med taktfast rungende Skridt ind i den tætte, svalde Granskov, der strækker sig milevidt langs Rigsgrænsen og som højt oppe i Nord gaar over i mægtige, ensomme Finneskove.

Vi synger af fuld Hals. Først „En glad trall“ og „Vi gå över duggstänkta skogen“, og saa „Vi vandra genom skogen“, og det klinger vidt omkring. Fjernt mellem Granerne hører vi Køernes Klokker — de klinger saa fine og spinkle, og af og til stikker der et hvidbroget Hoved med store, melankolske Øjne frem mellem Trømmerne paa en Grind, og vi maa hen og klappe det og give det Bolscher, før vi kan komme videre. Et langt Stykke er der en Egern-Mor med sin Unge, der følger os paa Vej, snart nede paa Jorden

og snart oppe i Grenene, men altid med de kloge, nysgerrige Øjne fæstet paa os — disse, underlige, larmende Menneskebørn, der ligefrem synes at udæske al Verdens Farer og Fortræd med alt det Spektakel, hvormed de forkynnder deres Ankomst.

Vi naar en lille, rødmalet Gaard, hvor tant allerede holder udenfor, tronende højt i Kærren. Hun sidder stille hengiven i sin Skæbne og meddeler os i et mildt bebrejdende Tonefald, at vi kan ikke faa Logi dér, fordi det første har deslet ikke Rum for seks, og for det andet er de midt i Hø-hosten og har ikke engang Tid til at tage sig af én.

— Se glad ut, o menneskebarn, messer farbror højtideligt.

En gammel Mand, der har staaet og set paa os, som var vi et vandrende Voks-kabinet, tager nu Ordet og meddeler os, at lige over Grænsen er der en lille Gaard, hvor de maaske kan have os.

Vi takker og bryder op. Og atter klinger Sangen, og atter tramper vi lystigt mod Vest. Vi passerer en lille Toldstation og spørger, om der er langt til Grænsen.

— Næ—da, svarer der, og vi hører paa Maallet, at vi dog endnu er i Sverige.

Lidt senere træffer vi paa nogle Karle og Piger, der river Hø, og vi spørger dem, om vi endnu er i Sverige.

— Na—i, svarer de langtrukket og syngende.

Og vi staar undrende og filosoferer over denne underlige, tænkte Grænse — denne Streg, der tegnes ind paa et Kort for at skille to Lande. Du passerer den. Den er der, den er maaske bare betegnet ved et Par Stene; eller som oppe i det nordligste Värmeland ved en bred Udhugning i Skoven; men den er der. Du er med et Par Skridt inde i et helt andet Land med et helt andet Sprog, en anden Karakter, en anden Byggemaade — alt er anderledes. Se nu bane det lille, mørke Hus der henne. Hvor er de kønne, røde Gaarde med hvide Vinduesrammer, der lyser saa festligt frem i et svensk Landskab? Nej — du er i Norge nu —

Godt, er vi i Norge, saa er vi i Norge. Vi er Kosmopoliter, og nu synger vi „Mil-lom bakker og berg bortom havet“ — den er ogsaa god at gaa efter, og „for dem, der nu kan alle Sprog, er det jo lige fedt“.

Saa naar vi „Fjeld“, hvor vi skulde overnatte. Akk, akk — allerede paa lang Afstand ser vi tant urørlig trone paa „Trikken“ — det har vi straks døbt Kærren til Ære for Norge — og omkring staar en Hær af Børn i alle Aldre og alle stumme og med beskidte Fingre i Munden.

tant har omtrent Taarer i Øjnene, da hun siger:

— Kan I holde ud at gaa længere? De siger, at i Østensvik kan de huse os, og der skal de i alle Fald gøre det, for det er Skydsstation.

Vi ler højt og haanligt ad Spørgsmaalet om at holde ud og opfører paa Stedet en hel Ballet for at dokumentere vore Bens Utrættelighed.

— Ja, ja, iformaner farbror, spar paa Kræfterne. I skal bruge dem lidt endnu.

Og videre gaar Toget, medens et Par af os dog nedværdiger os til at hænge fast bag i Trikken et Stykke Vej.

Kl. 9 naar vi Østensvik, og farbror betaler med en determineret Mine Trikke-Manden og sender ham hjem til hans eget Land, for nu vil han blive her; hvad enten de har Plads eller ej.

Manden selv staar ude paa sin Gaardsplads og ser højt betuttet ud. Og farbror regerer som et Uvejr. Han beordrer Gæstekamre og Aftensmad og vil ingen som helst Indvendinger høre, og snart springer hele Gaardens Befolkning som Kakerlaker paa hans Bud.

Gaarden er lille og fonfalden, og Folkene ser over al Beskrivelse snavset ud; men da vi henad Ti sidder bænket om et herligt Aftensbord med nymalket Mælk, Æg, Smør og store Skiver hjemmebagt Brød, saa er der saamænd ingen af os, der spekulerer paa, hvornaar Konen sidst har vasket sig, men vi — ja, der er ikke andet Ord for det: vi æder i dyb Tavshed.

Kun én Gang sukker Kikki med et Udtryk af dyb Tilfredshed: — O, du glade Jeremias! — det er nu hendes Yndlingsudtryk, og det betyder alt mellem Himmel og Jord blot efter Tonefaldet.

Mætte og søvnige lod vi os lede ind i Soveværelserne. Der var to, og i hvert af dem var en stor og en lille Seng. Vi så, og vi så, men Sengene blev ikke flere, og saa gav vi os til at lé. Der var ikke andet, der kunde udløse vore Følelser — vi maatte hyle. Vi hængte op ad Væggene og lo — vi sank sammen paa Stolene og lo — og jeg husker endnu, at jeg stod i fem Minutter og omfavnede en Dørstolpe og lo, saa mine Taarer trillede ned ad den.

Saa gav vi os til at holde Flyttedag. De to smaa Senge kom i ét Værelse, og farbror og tant maatte enes om det og staa Knuder paa sig selv, som de bedst kunde. De to store Senge fordelte vi os i, to og to. Vi var allerede begyndt at klæde os af, da Lis løftede lidt paa Lagenet i den ene Seng og udstødte et Rædselshyl. Under Lagenet var Sengen fyldt med Halm og gamle Klude og så i det hele saa modbydelig ud, at vi skyndsomst lukkede til igen og begyndte at drøfte Situationen. Til sidst blev vi enig om ikke at klæde os af. Vi bredte vore Røjsetæpper ud over hele Sengen og lagde os ovenpaa med vore Skørter for en Sikkerheds Skyld bundne om Haaret.

Saa skulde vi altsaa sove. Jeg kiggede over til den anden Seng, og saa Karen hoppe op og ned med et straalende Smil, mens Kiki aldeles fortvivlet stannede: — Aa — du glade Jeremias!

— Hvad er der i Vejen, Karen? spurgte jeg forbavset.

— Jeg er et lille Egern, erklærede hun henrykt, kan I synge med paa Omkvædet? Lille Egern sad paa sin Gren saa glad Jeg vendte mig til Lis, der var Sygeplejerske, for at spørge, om Solstik kunde ytre sig saadan, men så til min store Forbavselse, at hun laa med lukkede Øjne.

— Hys — hun sover, hviskede jeg advarende.

— Næ — jeg gør ikke, brummede hun arrigt, saadan som I vrøvler.

Vi gav hende de Døvstummes Hurra. Det gør ingen Spektakel, men er umaadeligt virkningsfuldt i sin tavse Begejstring. Hun lo, til hun blev helt vaagen, og saa gav hun sig til at fortælle Spøgelseshistorier. Det var noget om en død Mand, der gik rundt om et lille, ensomt Fiskerhus ved Stranden og jamrede: — Giv mig mit Hjerte, min Lever og min Lunge! Og Haarene rejste sig paa vore Hoveder.

Det begyndte allerede at blive lyst, og endnu havde ingen af os lukket et Øje.

Saa sprang Kikki pludselig op og begyndte at raabe paa Blyant og Papir: — Aanden er over mig, Aanden er over mig! skreg hun. Hun satte sig ved Vindueskarmen og begyndte at forfatte et langt Kvad om vore Genvordigheder, og vi hjalp hende allesammen.

Da Digtet var færdigt, stod vi op. Det var højlys Dag — jeg tror, den var Fire — og vi hørte Folkene røre paa sig allerede.

Men da vi skulde til at vaske os, gjorde vi en forfærdelig Opdagelse: Vandet i Vandkanden og i Karafflen var sortebrunt af Snavs og stank af Raaddenskab. Vi opdagede senere, at de tog alt Vand fra et Regn-Reservoir midt i Gaarden, hvor ogsaa Køer og Heste blev vandet.

Fra Vinduet kunde vi et Stykke borte se Vandet i Frederikshalds Kanal blinke fristende i Morgensolen, og vi gjorde et hastigt Toilette, tog vore Haandklæder over Armen og begav os derned. Aa — hvor det var herligt, og hvor det smagte oven paa den lange, hede Nat. Vi pjaskede og sprøjtede og dansede og sang. Saa klædte vi os paa, fyldte en Kande med det friske, herlige Vand og bragte det op til tant og farbror, der netop var kommen saa vidt, at de havde opdaget det frygtelige Vand i Kanderne og nu stod og parlamenterede med en Pige om noget friskere Vand.

Ved 9-Tiden var vi parat til Afmarch og sagde Farvel. Da vi var kommen lidt bort, begyndte vi at fortælle Nattens Eventyr og afsang vort pragtfulde Kvad. Jeg tror dog, jeg vil afstaa fra at gengive det, da vore Evner i poetisk Retning var minimale og Rimene tit haarrejsende.

Vi gik over frodigt Agerland og skulde til Krappeto Sluse i Frederikshalds Kanal for at tage Damperen derfra.

Slusen var en yndig lille Plet, midt nede mellem stejle, øde Klipper, og vi tilbragte en behagelig Ventetid dér med at tage Skitser og bade.

Saa kom Damperen og førte os til Tistedalen, hvorfra vi gik ind til Frederikshald. Tistedalen er paa sine Steder ret imponerende i Dybde, men den er fyldt med Fabrikker og Støv og ikke særlig behagelig at gaa igennem; men vi oplivede os med at synge „En liten gut afra tistedalen“ — selvfølgelig.

Saa var vi i Frederikshald, hvor alt er Minder om Karl den 12. Byens Udseende beherskes paa alle Kanter af Fæstningen, der ligger paa en Klippe, højt, højt over Byen. Den ser storartet ud: alle de gamle, graa Mure smelter sammen med

Klippen, saa det hele gør Indtryk af én uigennemtrængelig Mur.

Med Skam at melde var der kun to af os, der foretog Bestigningen og var inde i Fæstningen. Vi andre var dødt trætte — ikke saa meget af at gaa som af Mangel paa Søvn. Vi slog os ned i et Anlæg nede ved Kanalen og drak Kaffe og Citronbrus, til de to utrættelige viste sig igen.

Om Aftenen førte Toget os saa tilbage til Sverige, og vores lille Udenlandsrejse var forbi.

Som et Kuriosum fra disse Krigens Tider skal jeg kun fortælle, at vi hver udfyldte 8 trykte Blanketter paa vor to Dages Udenlandsrejse. De handlede om vort Tøj, om Hensigten med vort Besøg, hvor længe vi vilde blive dér osv. Baa den norske og den svenske Regering er nu i Besiddelse af meget udførlige og værdifulde Oplysninger om vore Familieforhold, Rejser og andre Forhold, hvad de sikkert har haft stor Glæde af.

Og Dagen efter sad vi igen paa Skranten over Stora Le og diskuterede „Fodturen“.

PATRULJENAVNE.

Følgende Patruljer ønsker at tage Patent paa deres Navn:

Trop.	Patrulje.	Patruljefører.	Navn.
1' Nykøbing Mors.	1. Patr.	Anna Marie Vætmann.	Falkeøj.
»	2. »	Gerda Olufsen.	Ørnen.
»	3. »	Marie Bang.	Duen.
1' Hjørring.	2. »	Kätschen Spindler.	Fremad.
»	3. »	Merete Kloch.	Dannebrog.
»	1. »	Karen Jacobsen.	Svanen.
1' Aalborg.	1. »	Alfa Rasmussen.	Glenten.
1' Viby.	Tropsfører	Kam Nielsen.	Billerne.

TIL SPEJDERNE.

.....

Mange af jer har beklaget sig over, at alle Nyhederne var blevet gamle, inden Bladet naaede jer, enten det nu var fordi, I først kunde faa det gennem jeres Patruljefører til et Møde, eller fordi det blev forsinket ved, at Tropsintendanten skulde omadressere det.

Saafernt I ønsker at faa Bladet *direkte* gennem Avispostkontoret, saa indsend 1 Kr. 70 Øre for hele Aaret til Ekspeditionen med Opgivelse af tydeligt Navn og Adresse samt Meddelelse om, hvorvidt jeres Trop for Eftertiden skal have et Numer mindre.

Glem ikke at underrette jeres Tropsfører!

Ekspeditionen,

Carl Johansg. 6, Kbhvn.Ø.

LANDET OVER

Redigeret af *Elisabeth Høygaard Nielsen*,
Carl Johansgade 6, 2. Ø.

.....

JYLLANDS-DIVISION

Indberetning til Bladet om Arbejdet i jyske Division i Tidsrummet 15.—10.—18. til 15.—11.—19.

Hjørring Trop har i det forløbne Tidsrum assisteret ved en Flytning, ved Læsning af Torv og ved Ordonnansstjeneste i „Røde Kors“. Saa har der dannet en Sangforening og været med til en smuk og stemningsfuld Fest i Anledning af Drengespejdernes 5-Aars Fødselsdag. I November har der været en Præmieuddeling til de flinkeste Spejdere: Kåthen Spindler, Karen Jacobsen og Ester Walbum. Hver Dag har endvidere et Par Spejdere besøgt et Par gamle Folk uden for Byen og hjulpet dem i Huset. Saa har Spejderne lavet ca. 200 Prikkebilleder til Asylbørn og hver Dag hentet Mad til Lazaretterne — gaaet Ærinder og bragt Mad fra Folkekøkkenet til Fattige og Syge. Endelig har de i December holdt en storlaaet Julefest, hvorom følgende Avisrefe-

rat bedst fortæller: „Spejdernes Julefest i Plantagen i Gaar blev i sjælden Grad en smuk og stemningsfuld Fest, hvilket ogsaa det henrivende Julevejr ydede sit Bidrag til. Flere Tusind Børn og adskillige Hundrede Voksne havde givet Møde paa den store aabne Plads, hvor det smukt pyntede Juletræ var rejst. Kl. 1 ankom Spejderne — Piger og Dreng — indledede med et Par Sange, der lod overordentlig stemningsfuldt i det stille, klare Julevejr. Men særlig fornøjelig var det at overvære Uddelingen af Gaver. Store Dynger var samlet sammen af alle mulige Ting, baade Legetøj og nyttige Sager som Trøjer, Forklæder, ja, selv et Par smaa Træskostovler — men der blev god Brug for det alt sammen. Ialt uddeltes 3—4000 Gaver, og man saa omtrent lige saa mange Par straalende Øjne. Hr. og Fru Tandlæge Friis, der har undfanget den smukke Idé med en saadan Julefest, hvor alle kan være med, fortjener Tak. Den burde gentages ad Aare. Det var da et velanbragt Leve, Dyrslæge Riisager udbragte for Hr. og Fru Friis“. Jeg vil gerne hertil føje Divisionens Tak, ikke blot til Tropsfører Fru Friis, men til hele den flinke Trop. Jeg haaber ogsaa hermed at have tilfredsstillet de Hjørringspejdere, som i sidste Numer af Bladet udtalte deres Misnøjelse med, at deres Rapporter ikke kom i Bladet. Samtidig vil jeg dog bede dem fremtidig at indsende eventuelle Klager til mig selv.

I samme Tidsrum er 5 nye Spejdere indtraadt i Troppen og 3 udgaaet.

Aalborg: Frk. Margrethe Poulsen og Frk. B. Berglinder er indtraadt som Tropsassistenter.

6.—10. Tropstur, hvor Tropsraadet deltog i Øvelse i Signalering og Baaltænding.

24.—11. Frk. Ellen Schultz og Frk. Esther Jensen indtræder som Assisterer. Troppen paa Tur.

30.—11. Møde. Julefest planlægges. Frk. Palludan indtræder som Assistent.

1.—12. Hjælpearbejde ved Afspærring ved en Drengespejderopvisning.

Fra 6.—12. Alt aflyst paa Grund af Spansk.

Troppen har hjulpet til ved Uddeling af Mad til Syge.

23.—12. lavede 7. Patrulje en Juleuddeling, bestaaende af 10 smaa, pyntede Juletræer og 10 gode Pakker med Fødevarer. Tropsadjutant: Lydia Foss-Petersen forestod det nydelige Arrangement.

28.—12. Salg af Julestjernen.

30.—12. Marshtur med Terrænlege.

4 Spejdere indmeldt. 10 udmeldt. 19 Rekrutprøver.

Logstor Trop, oprettet med Frk. Emma Kjældgaard som Troppfører og 7 menige Spejdere.

Nykøbing Mors har været særlig slem medtaget af den spanske Syge. Skolerne har været lukket fra 27. Oktober til 2. Decbr., og mange af Spejderne meget syge. Midt i November havde Troppen den Sorg at miste en af sine mest lovende Spejdere: Gerda Basballe. Hun blev begravet under fuld Spejderhonnør. Hun omtales af sin Troppfører som en ualmindelig flink og villig Spejder. Idet vi alle dybt beklager at have mistet en af vore Spejdere paa den sorgelige Maade, maa vi dog glæde os over, at flere af hendes Kamerater, som ogsaa var meget stærkt angrebet af Sygdommen, stod den igennem.

Viborg Trop er atter indtraadt under det danske Spejderkorps med Fru Premierløjtnant Karen Møller som Fører og 14 menige Spejdere.

Randers Trop er fra 1. Jan. 1919 opført at bestaa som Trop under det danske Spejderkorps.

Aarhus Trop er overgaaet til Aarhus Kolonne med forh. Troppsf., Frk. Ingeborg Petersen som Kolonnechef. Kolonnen bestaar af 3 Tropp.

I. Trop føres af Frk. Ellen Boesdal med Frk. Yelva Bruus og Anna Winther som Assistenten.

II. Trop føres af Frk. Helga Sørensen med Frk. Gerda Rasmussen og Lillie Nielsen som Assistenten.

III. Trop føres af Frk. Hedeveg Koch med Frk. Agnes Groth, Johanne Clemensen og Helga Hansen som Assistenten.

Kolonneture foretaget med I. og II. Trop.

1. Septbr. 96 Spejdere. Røverleg.

15. Septbr. 102 Spejdere. Terrænleg.

26. Septbr. 85 Spejdere. Signalering og Baaltænding.

20. Oktbr. 155 Spejdere. Agitationstur gennem Byen.

3. Novbr. Samlede Bog. 18 Kr. i Indtægt. Sølvfløjte i Præmie til den flinkeste.

Kolonnetur med I., II. og III. Trop.

24. Novbr. Terrænleg. (Kamp mellem Nord- og Sydstaten — Spærrekæder — Lazaret. Ammunitionsdepot — Chokolade).

Tropsture.

10. Novbr. III. Trop. 60 Spejdere. Eksercits.

17. Novbr. I. Trop. Sporing.

Førermoder: 2. og 30. Oktbr., 6. og 27. Novbr., 18. Decbr.

Kolonnemoder: 6. Novbr. og 12. Decbr.

I. *Aarhus Trop* fra 15. Decbr. 1918 til 15. Jan. 1919.

28. Decbr. Salg af Julestjernen. Om- deling af Søndagsblade.

7. Jan. Fører-skole begyndt.

II. *Aarhus Trop* fra 15. Decbr. 1918 til 15. Jan. 1919.

Troppen har assisteret ved Salg af Julestjernen.

20. Decbr. paabegyndtes et Samariterkursus under Reserveløge, Dr. Ipsens Ledelse.

Troppen har samlet Bog og tjent 10 Kr.

Hver anden Fredag Fører-skole. Troppen træner til II. Kl.s Eks.

III. *Aarhus Trop* fra 15. Decbr. 1918 til 15. Jan. 1919.

Salg af Julestjernen og Uddeling af Søndagsblade.

27. Decbr. Julefest i K. F. U. K.s Sal.

5. Jan. Øvelse med Sporing.

12. Jan. Ordning af Fører-skole.

Silkeborg Trop. Alt Arbejde standset under den langvarige Epidem.

Odder Trop oprettet med Frk. Laura Hammer som Fører og 14 menige Spejdere.

Horsens Trop. Alt Arbejde standset under Førerens Sygdom. Spejderne har dog taget Rekruteksamen og de ugentlige Troppemøder er i Gang igen.

Fredericia Trop. Troppassistent, Frk. Inge Boye-Petersen har under Troppsf.s Bortrejse overtaget Ledelsen.

24. Oktbr. Troppemøde. Deling i Patruljer.

27. Oktbr. Fører-møde.

1. Novbr. Indsamling af Agern. Pen- gene til Patruljekasserne.

3. Novbr. Troppstur. Løb og Jagttagel- sesøvelse til II. Klasse.

10. Novbr. Fører-møde.

12. Novbr. Patruljetur, Baaltanding.

Troppen har arbejdet med Sammen- komster, og 12 Spejdere har taget II. Kl.s Eks.

24. Novbr. Troppstur til Fuglsang. Ter- rænleg.

28. Novbr. Fører-møde.

8. Decbr. Troppstur med Terrænleg og Sporing.

13. Decbr. Fører-møde.

Troppen har stillet sig til Disposition for det Hjelpebureau, der er oprettet i Anledning af Epidemien.

18. Decbr. Terrænleg med Sporing.

31. Decbr. Salg af Nytaarsblomsten.

12. Jan. Besøg af Kolding Trop. Terrænleg i Fuglsang Skov.

5. Jan. Uddeling af II. Kl.s Mærker. 4 Spejdere aflægger Spejderløftet. Marchtur.

12. Jan. Terrænleg.

Kolding Trop ledes af Tropsassistent, Frk. Inge Ehrenskjöld.

10. Novbr. Tropstur til Dyrehavegaard Skov. Sporing paa 3 km.

25. Novbr. Tropstur. Signalerings.

8. Decbr. Tropstur. Orienteringsøvelse.

12. Jan. Troppen paa Besøg hos Fredericia-Troppen.

Sjølund Trop. Oprettet d. 24. Novbr. paa Sjølund Pigeheim. Troppen ledes af Frk. A. Plum-Rasmussen og bestaar af 6 menige Spejdere. Der er arbejdet med Rekrutprøverne, Signalerings og Iagttagelsesøvelse ude og inde.

Divisionschefen.

LOLLAND—FALSTERS DIVISION.

Nykøbing F. Trop er nu efter Epidemien igen begyndt. Hver Lørdag afholdes Spejdermøder. Der er givet Spejderne den Opgave, hver at skaffe en ny Spejder.

Stubbekøbing Trop ligger stille paa Grund af Sygdom.

Divisionschefen.

FYNS DIVISION.

Dalbø Trop arbejder godt til Trods for, at den om Vinteren ingen voksen Fører har.

I Faaborg Trop har adskillige Spejdere gjort Tjeneste under den spanske Syge, idet de hjalp med Ombæring af Mad. Tropsassistent, Frk. Dreyer har overtaget Ledelsen af Troppen.

Odense I. Trop er ørløst, men en lille, ny Trop, bestaaende af 1 Patrulje med Esther Flindt Larsen som Patruljefører er startet. Odense I. Trop gjorde et meget stort Arbejde under den spanske Syge. Troppen laante et Køkken, hvor der blev lavet Mad, som blev bragt til de Hjem, der trængte til den Hjælp.

Svendborg Trop fik ikke Lejlighed til samlet at gøre Tjeneste under Epidemien, da mange af Spejderne og Førerne var syge. En enkelt Spejder-Patruljefører, Inger M. Nordentoft, var Sygeplejerske for den jyske og fynske Divisionschef, der begge var syge i Svendborg.

Søndag d. 16. ds. var Odense Trop i Svendborg, hvor Troppen om Formiddagen var paa Tur med Svendborg Trop og om Efterm. sammen med Svendborg Trop til en lille Fest.

Grunden til, at der intet er indsendt

til Bladet fra Fyns Division de sidste Maaneder, er min Sygdom. Nu skal jeg gøre, hvad jeg kan, for at I ikke skal blive lange i Ansigtet, naar I for Fremtiden kigger efter jeres egen Trop i Bladet.

Fyns Divisionschef.

SJÆLLANDS DIVISION.

Divisionen afholder Opvisning og Bal Lørdag d. 15. Marts i Højskolehjemmet, Algade, Roskilde.

Alle Pigespejdere i Københavns Division er velkomne. Billetter à 1,00 Kr. for Spejdere, 1,50 Kr. for Ikke-Spejdere, faas ved Henvendelse til Divisionsadjutant Henny Olsen, Suensonsgade 33, 1., Nyboder, eller paa Depotet.

Ingen Spejder fra Københavns Division kan deltage uden forudgaaende Indmeldelse hos sin Divisionschef, Frk. Dahlhoff-Nielsen.

Københavns Pigespejdere tager samlet af Sted.

Nærmere Besked ved Indmeldelsen.

Der mødes i Galla med *rode Haar-sløjfer*.

Spejderne fra Københavns Division kan enten tage tilbage til Byen med det sene Aftentog eller overnatte i Balsalen og deltage i Divisionsuren, der afholdes Søndag d. 16. Marts med Roskilde, Slagelse og Viby Drengespejdertrop.

Divisionschefen.

I. Slagelse arbejder med Opvisningen til Festen i Roskilde.

I. Sorø havde 1 Aars Stiftelsesfest Søndag d. 9. Februar. Fødselsdagen blev fejret som en Fest, Divisionschefen og Slagelse Trop var Gæster. Det var det herligste Frostvejr, man kunde ønske sig. Isen paa Sorø Sø var givet fri. Selvfølgelig var alle Spejdere paa Skøjter, og vi tilbragte en herlig Formiddag, der sluttede med nogle Taler for Troppen.

I. Viby arbejder for fuld Kraft med Forberedelser til Festen; der males og syes og skrives, og man forbereder forskellige Overraskelser.

I. Holte havde Besøg af Divisionschefen Tirsdag den 18. Febr., der blev indovet et Numer til Festen.

I. Rungsted har Tropstur Søndag 23. Febr. 1919. Holte—Hvidegaard er Gæster. Divisionschefen inspicerer. Der arbejdes paa Festen.

Søndag d. 16. Febr. blev Stenlille Pigespejdertrop stiftet, idet Divisionschefen med Divisionsadjudanten var nede at udnævne Førerne. Spejderne stillede til Parade i Skolegaarden ved Togets Ankomst Kl. 11½. Tropsfører, Patrouillefører og

Korporaler blev straks udnævnt. Om Eftermiddagen øvedes Eksercits, Knob, Signalering og Samaritergerning. Desuden havde Divisionschefen Møde med alle Spejdere og med Førerne alene.

Vejret var godt, og Skolens Bestyrer havde beredvilligt stillet sin private Lejlighed til Disposition, saa Lagen formede sig som en Fest, Troppen er stolt og taknemmelig over.

KJØBENHAVNS DIVISION

12. Januar afholdtes Nytaarsparade. Der deltog 150 Spejdere. Efter Paraden frivillig Kirkegang.

21. Januar Tropsførermøde, hvor der blev vedtaget at afholde et Samariterkursus for de Spejdere, der er for unge til at deltage i Røde Kors' Kursus. Endvidere drøftedes Forretningsgangen for Divisionen.

9. Februar afholdtes Aarets første Divisionstur. Tropperne var gennemgaaende mødt daarligt, idet det samlede Antal var 60. Der marcheredes fra Femvejen til Lyngbyvej, hvor Øvelsen begyndte — Tropskonkurrence i Hurtighed og Orientering — Kl. 10½ og sluttede samme Sted Kl. 12½. Efter Frokosten Eksercits, patrulje- og tropsvis, og endelig med Divisionen som Helhed. De Spejdere, der kom for sent, blev sendt hjem.

Tropsførerne har faaet Tilsigelse om, at skærpe Disciplinen inden for Troppen og og Patruljerne; saaledes forlanges det, at Spejdere, der paa Grund af Sygdom — eller anden alvorlig Hindring — ikke kan komme til Møde eller Øvelse, meddeler dette til Patruljeføreren, og hvis de undlader dette to Gange, bliver de slettede af Troppen.

1. Frederiksborg Trop.

26. Januar. Tropsføreren og 1. Assistent deltog i Førermødet.

26. Januar. Tropstur til Bagsvær, en kombineret Øvelse af Sporing, Signalering og Løb. Een Del af Troppens Spejdere marcherede derefter til København over Buddinge, Søborg.

2. Februar. Patruljetur for de forskellige Patruljer. 3 Patruljer tog sammen.

9. Februar. Troppen deltog i Divisions-turen og blev Nr. 3 i Konkurrencen.

Frk. E. Lilleqvist trækker sig tilbage i nogen Tid paa Grund af Sygdom. Trops-assistent Frk. Herreborg overtager i den Tid Troppen.

2. By: Troppen har lovet at assistere ved Sjælland Divisions Opvisning i Ros-

kilde. Troppen agter at opføre en Revy 23. April sammen med 3. Øbro Drengetrop.

9. Februar deltog Troppen i Divisions-turen. Blev Nr. 1 i Konkurrencen.

1. Hvidegaard.

19. Januar: Møde, Hvidegaard.

26. Januar: Tur.

2. Februar: Tur, Terrænøvelse, Kildeskov.

9. Februar: Divisionstur.

23. ds. agter Troppen at afholde Øvelse med Holte- og Rungstedtropperne, Eremitagesletten, Dyrehaven, Hvidegaard.

BREVKASSE

Red. af Elisabeth Høygaard Nielsen,
Carl Johansgade 6, 2. Kbhvn. Ø.

Naar en Spejder baade har taget Røde Kors Samaritermærke og Spejdernes Samaritermærker, bør hun da bære begge eller hvilket?

Ingeborg H.

Begge Mærker bæres. Spejdernes Mærke paa højre Side af Blusen og „Røde Kors“s paa venstre Side.

Maa Pigespejderne bruge Gallasløjfe i fri Luft?

„En Korporal i Aalborg“.

Ja, Gallasløjfe bruges til Fester og Parader.

1) Kan bortkomne Numre af „Pig-spejderne“ faas igen?

2) Hvad Farve skal bæres under anden og første Klasses Mærket.

En Pigespejder.

1) „Pig-spejderne“s Nr. 5 og følgende Numre haves endnu paa Lager.

2) Grønt bæres altid under Mærkerne.

1) Kan Pigespejderne laane Telte i Depotet til Sommerlejr?

2) Hvad er Dagsprisen for et Telt til 7 Personer?

3) Er der Haab om, at der snart igen kommer rigtige Førerhatte?

Hreps.

1) Ja.

2) Se Spejdersport 2. Aargang Nr. 6 (Ekspedition Nørregade 14).

3) Der kommer nye Førerhatte i Løbet af en Maanedes Tid.

Enhver Spejder skriver med

**Barnængens
Blæk**

Faas overalt

C. E. FRITZSCHE

KGL. HOFGLASHANDLER
AMAGERTORV 14

OZONITLAMPER

RENSER LUFTEN
FORTÆRER TOBAKS RØG

Stoffer

til Ulster, Spadseredragter
Nederdele etc.

haves nu paa Lager
Leveres paa faa Dage

Spejdernes Depot

Nørregade 14

Telefon 3186

Udstyr for Spejdere

Bøgelund

Raadhusplads 2

Skarpe Lommeknive

= Jensen

Helmerhus